

Ny Forskning i Grammatik

Titel:	Serieverbmskonstruktioner Om de franske <i>-ant</i> -participier	
Forfatter:	Michael Herslund	
Kilde:	J. Nørgård-Sørensen, P. Durst-Andersen, L. Jansen, B. Lihn Jensen og J. Pedersen (red.). <i>Ny Forskning i Grammatik</i> 7, 2000, s. 87-102	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nfg/issue/archive	

© Forfatterne og Odense Universitetsforlag 2000

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre numre af *Ny Forskning i Grammatik* (1993-2012) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Serieverbumbonstruktioner

Om de franske *-ant*-participier

Michael Herslund

1. Participe présent og gérondif

Forskellen mellem de to franske infinitte former på *-ant*, participe présent og gérondif, kan af og til være subtil, idet man i mange kontekster kan bruge den ene eller den anden tilsyneladende uden større forskel, jf. Henrichsen (1967), Togeby (1983: 55), Riegel et al. (1994: 342). Men som afdækket af Gettrup (1977) er der en fundamental forskel mellem de to former, en forskel, som ofte beskrives ved at tildele participe présent rollen som frit prædikatív, gérondif rollen som adverbial, to ledfunktioner, som dog kan være vanskelige at skelne fra hinanden, og som nogle også opfatter som samme funktion. Inspireret af Gunnar Bechs (1955-57) analyse af de tyske infinitte verbalformer, vil jeg imidlertid anse de to former for at være to forskellige **status** af samme participium parallelt med infinitivens to status:

(1)	Participium	Infinitiv
Status 1.	<i>chantant</i>	<i>chanter</i>
Status 2.	<i>en chantant</i>	<i>de chanter</i>

Forskellen mellem de to former, participe présent og gérondif som to status af samme participium, er: en tættere tilknyttet form, participe présent og en løsere tilknyttet, gérondif, lige som ved infinitiv 1. og 2., henholdsvis uden og med infinitivmærke (*chanter* over for *de chanter*). Dette kan udtrykkes ved, at participe présent, den tæt tilknyttede form, indgår i en sekundær prædikation med sit oververbumbes subjekt, mens gérondif, den løst tilknyttede form, udfylder en adverbial funktion i forhold til oververbet, en funktion som ikonisk understreges af *en*, der har samme status ved participiet som infinitivmærket:

- (2) *Elle sort un feutre rouge de son cartable, et, comme une enfant, suit **en s'appliquant** la limite où le gros paquet d'ombre (...) se fond dans l'obscurité* (Pennac *Bonheur* 199)

Herved får gérondif-syntagmet værdi af selvstændig, men samtidig verbalsituation, som tjener som temporal forankring for det finitte verbum:

- (3) ***En s'enfuyant** de Grandson, Charles s'arrête quelques instants à Jougne* (Soisson *Charles* 277)

Participe présents status som tæt tilknyttet form fremgår bl.a. af, at det i modsætning til gérondif ikke kan isoleres som fokus i en sætningskløvning (jf. Gettrup 1977: 255, Posander 1980: 23):

- (4a) *Il pressa le pas, **arrachant** ses pieds des trous qu'ils formaient dans le sol* (Vian, cit. Posander 1980: 23)
C'est **arrachant ses pieds des trous (...) qu'il pressa le pas.*
- (4b) *Je traverse le boulevard **en comptant** les pas.*
*C'est **en comptant** les pas que je traverse le boulevard* (Pennac *Bonheur* 52)

At der ved gérondif er tale om to af hinanden uafhængige situationer, som sættes temporalt i forhold til hinanden, understreges, bortset fra af sætningskløvningen ovenfor, også af forskellen mellem de to former i følgende eksempler:

- (5) – *Agha, dit-elle enfin, **émergeant** de son long silence* (Mourad *Princesse* 23)
*“Je commence à connaître les plantes de la taïga par coeur”, dit Albertine, **en versant** de cette soupe dans leurs assiettes* (Makine *Testament* 86)

***Entrant** dans Grandson, ils découvrent les pendus du mercredi des Cendres* (Soisson *Charles* 276)

***En s'enfuyant** de Grandson, Charles s'arrête quelques instants à Jougne* (Soisson *Charles* 277)

Og når de to former optræder sammen, bliver kontrasten tydelig:

- (6) *En éclatant de rire devant leur mine stupéfaite (...), la sultane s'est levée mettant fin à l'entretien* (Mourad Princesse 21)

2. Participe présent som frit prædikat

Ved siden af anvendelser som attributiv og i absolut konstruktion er participiets hovedanvendelse som såkaldt frit prædikat. Et frit prædikat betegner en ledsagende omstændighed ved en verbalsituation, ofte det informationsmæssigt vigtigste aspekt, men ikke en selvstændig situation, jf.:

- (7) *Pierre est rentré ivre.*

hvilket har fået flere til at tale om, at det er det frie prædikat der asserteres, mens det finitte verbal præsupponeres, jf. Forsgren (1996: 178), Riegel (1996: 195). Men det væsentlige er, at forbindelsen mellem subjekt og prædikat ved det frie prædikat **medieres** af over verbet, jf. Korzen (1998), således at der faktisk er en afhængighed mellem oververbum og frit prædikat. Participe présent som frit prædikat kommer derfor til at betegne, at der foreligger én situation, som participiet beskriver et – væsentligt – aspekt af:

- (8a) *Ma soeur se tenait de l'autre côté, s'appuyant sur la rampe* (Makine Testament 99)
- (8b) *Puis elle s'est perdue dans la foule, s'immisçant avec elle dans les moindres recoins du Magasin* (Pennac Bonheur 234)
- (8c) – *Agha, dit-elle enfin, émergeant de son long silence* (Mourad Princesse 23)

Participiet virker her som en udvidelse af den primære – finitte – verbalsituation, en udvidelse som udfolder og “kommer kød på” en bestemt side af grundsituationen, som karakteristisk nok er betegnet ved ret farveløse, banale verber (*se tenir, se perdre, dire* ‘opholde sig, forsvinde, sige’), som synes specielt velegnede til en udvidelse (se 4.2 nedenfor). Denne udvidelse kan være en slags resultat, konsekvens eller præcisering:

- (9) *au-dessus d'une crique que la mer envahissait, s'enfonçant dans une grotte* (Gallo *Rois* 133)

eller den kan være en umiddelbar årsag eller udløsende faktor, altså en slags første fase:

- (10) *Sentant le pouvoir lui échapper, Kerenski décida de convoquer un "conseil provisoire" de la République* (Miquel *Guerre* 481)

Selv om de to verber ikke nødvendigvis beskriver nøjagtigt det samme, er min påstand altså, at der altid er overlapning således, at man kan tale om én situation. Og det prototypiske tilfælde er netop, hvor der klart kun foreligger én situation som i:

- (11) *la sultane s'est levée mettant fin à l'entretien* (Mourad *Princesse* 21)

hvor det jo er det, at hun rejser sig, der afslutter samtalen. Hun gør ikke to forskellige ting!

3. Serieverbumskonstruktioner

Participiet, som indgår i denne tætte forbindelse med sit oververbum gennem deres fælles subjekt, har en så tæt semantisk forbindelse med det, at der nærmest opstår en slags **serieverbums-konstruktion** (jf. Noonan 1985, Bickel 1998), hvor participiet som set udbygger og udvikler den situation, som beskrives af oververbet, lige som i danske sideordningskonstruktioner som *gå og brokke sig*, *sidde og læse*, eller konstruktioner med præsens participium som *komme løbende*, *blive liggende*, jf. Jensen (1999).

3.1. Sideordnede serieverber

En type serieverbumskonstruktion udgøres af en specielt tæt parataktisk sammenknytning af to verbalformer, som holdes sammen af visse træk som for eksempel overensstemmelse i aspekt-tempus, fælles subjekt og fælles nægtelse. Og i modsætning til den frie paratakse, hvor de to verbaler asserteres hver for sig, er der ved serieverber kun tale om én illokutionær handling, hvilket klart beslægtter sådanne konstruktioner med hypotaksen (jf. Foley & Van Valin 1984: 189 ff., Noonan

1985: 76 ff.). Serieverber finder man især i afrikanske og papuanske sprog:

(12a) **akan** (Ghana)

Mede aburaw migu msum
take(1SG) corn flow in water
'Jeg hældte kornet i vandet'

(12b) **barai** (Papua)

Fu fase fi isoe
3SG letter sit wrote
'Han sad og skrev på et brev'

I disse prototypiske serieverbumskonstruktioner er der altså tale om en grammatikalisering af en parataktisk opbygning, som i de danske konstruktioner som beskrevet af Jensen (1999). Og der er som i de danske konstruktioner tale om, at den leksikalske vægt afgjort ligger på det andet verbum.

Nu har flere, der har beskæftiget sig med præsens participium på fransk (Gettrup 1977, Posander 1980), understreget denne konstruktions slægtskab med parataksen: den mest oplagte parafrase er i mange tilfælde en sideordningskonstruktion! Gettrup understreger, at den korrekte parafrase for *participe présent* i (13a) ikke er en temporal ledsætning, men snarere en sideordning (jf. 1977: 215 ff., 252 f.):

(13a) *Prenant Urbain à bout de bras, il le déposa doucement sur le sol* (Aymé, cit. Gettrup 1977: 215)

(13b) *Il prit Urbain à bout de bras et le déposa doucement sur le sol* (ib. 216)

Slægtskabet med parataksen bringer participialkonstruktionen her på linje med de omtalte serieverbumskonstruktioner.

I den serielle konstruktion er der således tale om en slags **ko-subordination** (Foley & Van Valin 1984: 242 ff., Jensen 1999: 150): der er ikke tale om indlejring, men de to verber er afhængige af hinanden gennem deres fælles argumenter, især S, og operatorer, for eksempel en nægtelse. Denne type hypotakse kan derfor fremstilles:

- (14) Neg (S V₁ & V₂)
-

‘Han går (ikke) og brokker sig’

3.2. Co-verb

I den anden type, som ligner den første på flere punkter, er V₂ en infinit form, som derfor er prædestineret til at dele S med et finit V. En sådan form kan man kalde et **co-verbum**, og fænomenet kendes fra mange sprogs participier, fx russisk og nepali, jf. Bickel (1998: 394 f.):

- (15) **russisk**
On vyše-l posvistyvaj-a.
 he go.out.PFV-PT whistle.IPV-CONV
 ‘Han gik fløjtende ud’

nepali
Hid-era āun-chu.
 walk-CONV come-1SG.NPT
 ‘Jeg vil komme til fods’

Typen svarer godt både til den danske og den franske brug af præsens participium. Den kan analyseres som i (16) med co-verbet som en sekundær prædikation “podet” på den primære, jf. Herslund (2000):

- (16) Neg (S V₁ Co-V₂)
-

‘Han kommer (ikke) løbende’
 ‘Elle s’est levée mettant fin à l’entretien’

På grund af co-verbets infinitte form er rækkefølgen, der i den paraktiske type ligger fast, fri her, idet co-verbet både kan stå før og efter hovedverbet.

Lige som grammatikaliseringen af en sådan konstruktion på dansk kan foregå enten ved ellipse + sideordning eller ved en participialkon-

struktion, kan man forestille sig, at grammatikaliseringen på fransk foregår ved en infinit form lige som på russisk og nepali. Man får så følgende muligheder for serielle konstruktioner:

(17) S	V_{fin}	&	V_{fin}	akan, barai
				dansk
				fransk, russisk, nepali
S	V_{fin}	+	V_{inf}	

4. Participe présent som co-verbum

Man kan altså antage, at participiet i den konstruktion, jeg interesserer mig for her, optræder som et co-verbum, dvs. en afhængig (infinit) form, som hverken er attributiv eller udfylder en aktantfunktion, jf. Bickel (1998: 382). Syntaktisk antager jeg følgende opbygning:

(18) *Elle se lève*

2. prædikation (Co-verbum)

Ved at tildele participiet status af co-verbum, og dermed beslægtet med serielle konstruktioner, gør man samtidig rede for intuitionerne hos Gettrup (1977) og Posander (1980), som understreger participial-konstruktionens slægtskab med sideordning.

4.1. Co-verbets semantik

Co-verbets, participiets, hovedopgave er som sagt at præcisere forskellige faser og aspekter ved den primære verbalsituation, således at der semantisk kun foreligger én situation, som co-verbet beskriver et aspekt af, typisk måden det foregår på. Co-verbets betydning af måde i forhold til over verbet kan således ekspliciteres i konteksten:

(19) *ce ton, la manière dont elle lui avait saisi le bras, le serrant au-dessus du coude, l'avaient bouleversé* (Gallo Rois 143)

At det drejer sig om to sider af samme situation, ses af, at man fx i skoleeksemplet (11) kan indsætte et *ainsi*:

(20) ... *la sultane s'est levée mettant **ainsi** fin à l'entretien.*

dvs. at det er selve det, at hun rejser sig, der afslutter samtalen. Et sådant *ainsi* eller lignende konnektor-udtryk finder man faktisk ofte i autentiske eksempler:

(21a) *on dit que de très nombreux tzigöïner avaient eux-mêmes tué leurs femmes et leurs enfants, volant **ainsi** les SS de l'unique satisfaction qu'ils pouvaient puiser de leur contact avec une race inférieure (Gary Danse 47)*

(21b) *Ce sont des cipayes de l'armée des Indes, descendants de ceux qui, en 1857, se révoltèrent ici même, à Lucknow et massacrèrent la garnison anglaise, **domant ainsi** le signal de combats qui embrasèrent tout le Nord du pays (Mourad Princesse 334)*

(21c) *Avec lui, on passe de la démocratie parlementaire à ce que certains ont appelé "la démocratie autoritaire", **ouvrant ainsi** la voie au national-socialisme (Dreyfus Reich 33)*

(21d) *Enfin, il faut empêcher le troupier de boire sa solde, **imitant en cela** les excès de certains "officiers subalternes" qui se saoulent dans leurs popotes (Miquel Guerre 415)*

Det er, som man også skulle vente det ud fra det generelle, der er sagt om frie prædikativer og co-verber, participiet som spiller den leksikalske hovedrolle, idet oververbet, især når det er et bevægelsesverbum, næsten reduceres til en slags hjælpeverbal, som i dansk *komme løbende*. Dette fremgår af, at de to verber kan byttes om, således at co-verbet bliver oververbum, mens oververbet underordnes adverbielt, som en gérondif, dvs. bliver en modifikator til det nye oververbum:

(22) *Elle met fin à l'entretien **en se levant.***

Denne operation kan foretages uden videre i mange eksempler:

- (23a) *Et **prenant** Selma par la main, elle l'entraîne à travers d'interminables couloirs (Mourad Princesse 315)*
*Elle prend Selma par la main **en l'entraînant** ...*
- (23b) *au moment où l'averse dévalait, **martelant** le toit de zinc (Gallo Rois 20)*
*L'averse martelait le toit de zinc **en dévalant** ...*
- (23c) *Il s'était levé, s'**appuyant** sur sa canne (Gallo Rois 403)*
*Il s'était appuyé sur sa canne **en se levant**.*
- (23d) *L'émotion la submerge, **emportant** la raison comme un raz de marée (Mourad Princesse 331)*
*L'émotion, **en la submergeant**, emporte la raison ...*
- (23e) *L'aube point, **éclairant** les visages blêmes, épuisés (Mourad Princesse 331)*
*L'aube, **en poignant**, éclaire les visages blêmes, épuisés.*

4.2. Co-verbets position

Som omtalt ovenfor, er det infinite co-verbets position i forhold til oververbet fri. De forskellige faser af verbal-situationen kan derfor ikonisk ekspliciteres ved participiets stilling. Foranstillet udtrykker participiet verbalsituationens indledende fase og kan således antage en kausal nuance ved at ses som en slags udløsende faktor:

- (24a) ***Mettant** en avant l'impératif national, **invitant** les peuples à disposer d'eux-mêmes, l'idéal révolutionnaire touche profondément l'intelligentsia allemande (Dreyfus Reich 10)*
- (24b) *Vecchini avait noté avec l'application d'un disciple, puis, **rentrant** avec François au mas, il était demeuré silencieux (Gallo Rois 124)*
- (24c) ***Survenant** au moment où arrivait au pouvoir cette gauche que Vecchini méprisait (...) ces morts d'hommes qu'il connaissait depuis près d'un demi-siècle allaient marquer une fracture dans sa vie (Gallo Rois 336)*
- (24d) *Certains soirs, **quittant** son bureau de l'Institut (...) Vecchini, en se rendant au bar de la rue des Mathurins, passait par la rue Auber (Gallo Rois 363)*

- (24e) *Se recroquevillant dans son lit, elle s'était remise à sangloter* (Mourad Princesse 16)
- (24f) *et Selma, lui jetant un coup d'oeil furtif, s'aperçoit (...) qu'il semble intimidé* (Mourad Princesse 40)
- (24g) *Et prenant Selma par le bras, elle l'entraîne d'autorité* (Mourad Princesse 224)
- (24h) *Luttant contre l'étourdissement, Selma grimace un pauvre sourire* (Mourad Princesse 308)
- (24i) *Profitant de ce que personne ne lui prête plus attention, Selma a écarté un coin de son voile* (Mourad Princesse 309)
- (24j) *Echangeant des clins d'oeil et des commentaires amusés, les femmes se sont rapprochées* (Mourad Princesse 313)

Efterstillet præcisere eller udvikler co-verbet oververbets betydning. Denne betydning kan være en bevægelse. Især bevægelsesverber synes prædestinerede til at blive præciseret af et co-verbum, jf. Gettrup (1977: 223):

- (25a) *Faute de crédits, les investissements cessent et la production chute, accentuant encore le chômage* (Dreyfus Reich 100)
- (25b) *Les corps francs occupent Berlin que le gouvernement a abandonné, se réfugiant à Dresde* (Dreyfus Reich 66)
- (25c) *au moment où l'averse dévalait, martelant le toit de zinc* (Gallo Rois 20)
- (25d) *Il s'était tassé, s'enfonçant dans le fauteuil* (Gallo Rois 136)
- (25e) *Il s'était levé, s'appuyant sur sa canne* (Gallo Rois 403)
- (25f) *C'est là qu'il l'avait enfin rejointe, la prenant dans ses bras* (Gallo Rois 560)

(25g) *Une femme s'approche, **tenant** religieusement une mousseline rouge couverte d'un rideau de roses (Mourad Princesse 308)*

(25h) *l'émotion la submerge, **emportant** la raison comme un raz de marée (Mourad Princesse 331)*

Lige som bevægelser er tilstande sjældent interessante i sig selv. De kalder også på en udvidelse:

(26a) *comme si elles se tenaient, **possédant** les unes sur les autres des renseignements qui révélaient des actes concertés (Gallo Rois 26)*

(26b) *Le Vieux Salaud décrochait aussitôt, comme s'il s'était trouvé à côté de l'appareil, **attendant** l'appel (Gallo Rois 50)*

(26c) *Ma soeur se tenait de l'autre côté, s'**appuyant** sur la rampe (Makine Testament 99)*

Også verber, der betegner følelse, sansning eller udsagn, er velegnede til at udvides med et co-verbum til at give dem kød og blod:

(27a) *puis s'était repris aussitôt, s'en **voulant** de cette réserve qui avait resurgi malgré lui (Gallo Rois 140)*

(27b) *Puis, tout à coup, il avait été brutal, s'**emportant** contre la connerie de Vecchini (Gallo Rois 153)*

(27c) *et je vivais cela, **songeant** à Noémie dont nous avions appris la mort quand nous nous étions retrouvés tous trois (Gallo Rois 220)*

(27d) *Il avait dévisagé son interlocuteur, **cherchant** à le percer à jour (Gallo Rois 153)*

(27e) *Annie Parrain avait regardé Vecchini, le **dévisageant** avec une curiosité mêlée d'étonnement (Gallo Rois 165)*

(27f) *Et depuis que Zahra l'a vertement tancée, lui **reprochant** de semer la zizanie, elle boude (Mourad Princesse 341)*

Efterstillet kan participiet udtrykke en final fase og dermed let få en resultativ betydning:

- (28a) *l'armée française d'Afrique, qui très vite combat avec les Alliés, leur évitant vraisemblablement une lourde défaite* (Dreyfus Reich 318)
- (28b) *Le 12 mai, les Germano-Italiens se rendent au cap Bon, laissant aux Alliés un bon nombre de "Tigre"* (Dreyfus Reich 318)
- (28c) *il avait renversé des sacs d'arachides, fait rouler des fûts vides qui s'en allaient heurter des piles de planches, les déséquilibrant* (Gallo Rois 145)
- (28d) *Elle était venue quelques jours avant la dernière signature rue de Fleurus, faire le point avec Héloïse, lui présentant des feuilles à parapher* (Gallo Rois 472)

Flere co-verber kan sideordnede føjes til samme oververbum:

- (29a) *comme il avait jadis troublé les cours du lycée, posant des questions gênantes, développant ses idées, prétendant que ce n'étaient pas les sentiments qui faisaient agir les hommes* (Gallo Rois 57)
- (29b) *et il les aurait rejoints, effaçant en quelques enjambées le temps écoulé, franchissant les fossés qui les séparaient désormais* (Gallo Rois 165)
- (29c) *Seule, Héloïse avait erré dans l'appartement, ouvrant et refermant la porte de la chambre de David, puis se laissant glisser le long de la cloison, s'asseyant sur ses talons* (Gallo Rois 474)

Konstruktionen kan også forlænges ad libitum, med ét participium som oververbum i forhold til det næste:

- (30a) *Chaque jour, je suis descendu au cellier, y passant plusieurs heures, mettant de l'ordre dans mes notes* (Gallo Rois 22)
- (30b) *Autoritaire, elle m'avait contraint à l'immobilité, me prenant aux épaules, me forçant à m'asseoir* (Gallo Rois 23)

- (30c) *Puis, après l'avoir raccompagné, il était revenu, se **penchant** sur le lit, regardant l'enfant que je serrais contre moi* (Gallo Rois 227)

5. Konklusion

Den hypotese, jeg har fremsat, går altså ud på, at participe présent i den funktion, man oftest beskriver som frit prædikat, mest rimeligt analyseres som et co-verbum, som i et komplekst prædikat med sit oververbum udgør den leksikalske vægt og dermed det informationsmæssigt vigtigste.

Herved står participe présent i modsætning til gérondif, som betegner en selvstændig, men med oververbet samtidig situation, jf. de to følgende eksempler fra Gettrup (1977: 229 f.):

- (31a) *en traversant la place Saint-Sulpice, il s'est heurté contre un banc et il est tombé* (Butor)
 (31b) *Traversant la route, il prit dans les champs pour gagner la forêt* (Aymé)

I (31a) er de to situationer samtidige: den af oververbet betegnede udspiller sig på baggrund af den i gérondif-syntagmet beskrevne. Men forholdet mellem dem er helt tilfældigt. I (31b) derimod betegner participe présent en nødvendig forberedende og initial fase af den af oververbet beskrevne situation.

Hvor participe présent som co-verbum således udtrykker, at to situationer supplerer hinanden og flyder mere eller mindre sammen, så signalerer gérondif ikonisk ved elementet *en*, at der er en afstand mellem to situationer, selv om de tilfældigvis foregår samtidigt. Men dette udelukker ikke, at gérondif tilsyneladende kan have samme værdi som participe présent og betegne en side af den af oververbet beskrevne situation, jf. følgende eksempel fra Gettrup (1977: 225):

- (32) *On jugeait qu'elle avait fait un pas énorme en revenant et qu'elle méritait la paix* (Duras)

hvor *en revenant* uimodsigeligt betegner det samme som *avait fait un pas énorme*. Men eksemplet støtter faktisk den her foreslåede fortolk-

ning, for det gérondif-syntagmet her udtrykker, er en objektiv beskrivelse af det, over verbet giver en subjektiv analyse af, jf. Gettrups fortolkning: "On peut décrire le rapport sémantique entre les deux verbes, en disant que ceux-ci se réfèrent à un seul acte concret de telle façon que le gérondif donne une description "objective" et le verbe fini une appréciation de cet acte". Det gérondif her udtrykker, er altså et andet synspunkt end oververbets på den samme situation, som derved bliver spaltet i to, netop ved anvendelsen af gérondif.

Henvisninger

- Bech, G. (1955-57). *Studien über das deutsche Verbum Infinitum* 1-2. København: Munksgaard. (Tübingen (1983): Niemeyer).
- Bickel, B. (1998). Review Article. Converbs in cross-linguistic perspective. *Linguistic Typology* 2. 381-397.
- Foley, W. & R. Van Valin, Jr. (1984). *Functional Syntax and Universal Grammar*. Cambridge: The University Press.
- Forsgren, M. (1996). Subordination syntaxique – subordination sémantico-pragmatique: le cas de l'apposition adnominale. C. Muller (éd.). *Dépendance et intégration syntaxique. Subordination, coordination, connexion*. Tübingen: Niemeyer. 173-181.
- Gettrup, H. (1977). Le gérondif, le participe présent et la notion de repère temporel. *Revue Romane* 12. 210-271.
- Henrichsen, A.-J. (1967). Quelques remarques sur l'emploi des formes en *-ant* en français moderne. *Revue Romane* II. 97-107.
- Herslund, M. (2000). Le participe présent comme co-verbe. N. Furukawa & P. Cadiot (éds.). *La prédication seconde. Langue française*.
- Jensen, B. Lihn (1999). V og V konstruktioner på dansk. En parahypotaktisk konstruktion? C. Bache et al. (red.). *Ny forskning i grammatik. Fællespublikation 6*. Odense: Odense Universitetsforlag. 145-161.
- Korzen, H. (1998). Se storken på cykel. Noget om frie prædikativer o.l. på dansk og fransk. *SPRINT* 1998-2. 11-32.
- Noonan, M. (1985). Complementation. T. Shopen (ed.). *Language Typology and Syntactic Description. II*. Cambridge: The University Press. 42-140.
- Posander, O. (1980). Frie prædikater og le participe présent. *RIDS* 70. Københavns Universitet: Romansk Institut.
- Riegel, M. (1996). Les constructions à élargissement attributif: double

prédication et prédicats complexes? C. Muller (éd.). *Dépendance et intégration syntaxique. Subordination, coordination, connexion*. Tübingen: Niemeyer. 189-197.

Riegel, M., J.-C. Pellat & R. Rioul (1994). *Grammaire méthodique du français*. Paris: PUF.

Togebly, K. (1983). *Grammaire française. Volume III: Les formes impersonnelles du verbe et la construction des verbes*. Edité par M. Berg, Gh. Merad et E. Spang-Hanssen. Etudes Romanes de l'Université de Copenhague. København: Akademisk Forlag.

Citerede tekster

François-Georges Dreyfus, *Le IIIe Reich*. Livre de poche.

Max Gallo, *Les rois sans visage*. Livre de poche.

Romain Gary, *La danse de Gengis Cohn*. Folio.

Andreï Makine, *Le testament français*. Mercure de France.

Pierre Miquel, *La grande guerre*. Fayard.

Kenizé Mourad, *De la part de la princesse morte*. Robert Laffont.

Daniel Pennac, *Au bonheur des ogres*. Folio.

Jean-Pierre Soisson, *Charles le Téméraire*. Grasset.

